

Mødet. Deri ligger en Fare; thi vælges ingen Kurator; bliver det efter Lovforslaget, som det foreligger, Skifteforvalteren, til hvem der lige stik ind den nu gjældende Lovgivning betros en stor Masse Penge i Konkursboet; medens de ere hinder Indkassation; derpaa, tror jeg ikke, man kan gaa ind. Man har allerede ofte i det praktiske Liv set Ulemper fremkomme ved, at Midler, som vare betrodde Embedsmænd, kunde gaa tabte for Uvundige og for Skifteboer. Dette har været Tilfældet lige overfor Embedsmænd; i hvis Eiendele, Staten dog har en stikende Panteret; men naar man, som Lovforslaget vil, dersom ingen Forandring vedtages, udelukkende overlader til Skifteforvalteren at tage, hvem han vil, til Indkassator, i hvilket Tilfælde man kan begribe, at han tager enten sig selv eller en af sine Konkursbetjente — det ligger jo meget nær — saa Forandringshaverne aldeles voldgive til deres Personssolittet; de have da slet ingen Sikkerhed. Dersom Lovforslaget vedtages, som det foreligger, gad jeg vidst, hvorledes Folkethinget vilde stille sig, hvis en eller anden Fuldmægtig om et Aarstid skulde løbe til Amerika med en 10, 20, 30,000 Rd. Man vilde da kunne sige: Folkethinget har vedtaget en Lov, hvorefter det er gjort til Pligt for de myndige Kreditorer, som ikke have kunnet sætte deres Willie i gjenne, fordi de ere blevne overstemte af dem, der ikke havde den samme Interesse. i Boet som de, imod deres Willie, at betros deres Penge til Mænd, hvem man i det praktiske Liv ikke vilde betros 4. §. Dette kan jeg sige, thi der er virkelig Fuldmægtige, om hvem noget Saadant gjælder. Under Sagens forrige Behandling blev det gjort gjældende baade af den ærede Drdsfører og af den ærede Minister, at man maatte huffe paa Kontorholdsloven; men hvis man vedtager Lovforslaget, som det foreligger, staar det klart for mig, at jeg, naar jeg oftere skulde faae Sæde i dette Thing, maatte anse mig forpligtet til at stille Forslag om, at Kontorholdsgodtgørelserne gienemgaaende forringes betydelig imod hidtil, thi denne Lov vil da tilføre Fuldmægtigene og Kontorbetjentene en ganske betydelig Indtægt, som de ikke nu have, idet disse Indtægter vel at mærke stride stik imod den gjældende Lov-

givning. Det er altsaa saa langt fra, at der ved Endringsforslaget indføres noget Ny, at man ivertinod derved vil holde sig til det Gamle, medens man ved § 80, som den foreligger, ubetinget vil sige: Al den Indtægt, som indgaar i Boet, der ikke have nogen Kurator, skal erlægges til Skifteretten selv eller til dens Betjente, idet det for Fremtiden bliver en tvungen Sag, at en af dem skal indkassere. Saaledes er Forholdet, og det er altsaa saa langt fra, at der, hvis det subsidære Forslag vedtages, bliver Trang til en større Kontorholdsgodtgørelse for Embedsmændenes Betjente, at det ivertinod, hvis det ikke vedtages, efter mit Sjøn, bliver en uvingjærgelig Nødvendighed fremtidig at nedsett alle Kontorgodtgørelserne temmelig betydelig. Allerede fra dette Standpunkt tror jeg altsaa, det vil være hensigtsmæssigt her at indgaa det naturlige Forlig, at lade Forholdet blive ved det Gamle, hvilket vil opnaas ved, at man vedtager det subsidære Forslag under Nr. 13, og hvis den ærede Minister erklærer, at han kan gaa ind derpaa, tager jeg med Fornøielse mit principale Forslag tilbage. Med Hensyn til det subsidære Forslag skal jeg endvidere bemærke, at det for det Første er mig bekjendt, at Drdsføreren i Landstinget ikke har Noget derimod, og dernæst, at det ikke er et Mindretal, men et Flertal, som stiller det, thi ved Behandlingen deraf i Udvalget vare kun 8 Medlemmer tilstede, af hvilke 4 erklærede sig for det, medens et Par hverken erklærede sig for, eller imod det, og jeg veed, at eet af de fraværende Medlemmer er for det. Hovedsagen, hvorefter man trygt kan stemme derfor, er imidlertid, at der ikke ved dets Vedtagelse vil kunne opstaa den fjerneste Frygt for, at der vil blive stillet større Krav til Kontorholdsgodtgørelsen, idet den bestaaende Tilstand derved opretholdes, og Hovedbetænkeligheden ved at stemme derimod er, at man da slaar fast, at Kreditorer, som umulig kunne have Skyld i, at de overstemmes paa en Skiftesamling, skulde finde sig i, at de indkasserede Penge betros en hvilkensomhelst af Skifteforvalterens Kontorbetjente, uden at de have nogensomhelst Sikkerhed for at faae Erstatning, hvis Pengene ikke komme tilstede ved Boets Opgjørelse. Her-